

РЕШЕНИЕ

№ 5951

гр. София, 01.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **6770** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 31. 05. 2013 г. по НАХД № 4760 / 2013 г., Софийски районен съд, НО - 1 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-26 / 30. 01. 2013 г., издадено от заместник председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 /хиляда/ лв., на основание чл. 319, ал. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение по чл. 271, ал. 2, вр. ал. 1 от КЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на ЗД [фирма], с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че не е спазен срока за съставяне на АУАН, нарушението е маловажно и освен това е изтекла абсолютна погасителна давност.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Т. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че с жалба вх. № 91-02-515 / 22. 03. 2012 г. А. Н., е сезирала КФН, че застрахователното дружество [фирма] неоснователно отказва да изплати застрахователно обезщетение. При извършената проверка от страна на КФН се установило, че горепосоченото дружество е завело щета № 11965000014 от 11. 11. 2011 г. по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП по вина на водач, чиято застраховка гражданска отговорност е в ЗД [фирма].

На 21. 08. 2012 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на същата дата на пълномощник на застрахователното дружество.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № Р-10-26 / 30. 01. 2013 г., от заместник председателя на Комисията за финансов надзор.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По съществото на спора СРС правилно е установил, че жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по чл. 277, ал. 2 от КЗ, поради което правилно е ангажирана и административно-наказателната му отговорност по чл. 319, ал. 1 от КЗ.

На основание чл. 271, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции.

Правилно е определено, от страна на СРС, че този срок е започнал да тече от 11. 11. 2011 г. и е изтекъл на 13. 02. 2012 г.

По делото безспорно е установено, че към дата 13. 02. 2012 г. не е налице произнасяне от страна на дружеството по редовно заведена щета и доколкото се касае за административно нарушение извършено чрез бездействие в рамките на задължението за определено действие в законоустановен срок, то след неговото изтичане е осъществен състава на конкретното административно нарушение.

Съдът намира, за неоснователни доводите, че не е спазен срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като 3-месечния срок за съставяне на АУАН започва да тече от откриване на нарушителя, което не е станало с подаване на жалба вх. № 91-02-515 / 22. 03. 2012 г. от Н., а едва след изясняване на фактическата обстановка на базата на представените от ЗД [фирма] документи, което е станало на 20. 07. 2012 г.

Неоснователни са и доводите, че Н. не била представила сметка по която да се преведе обезщетението, тъй като данни за сметката на лицето са налице в представените документи.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната

проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 31. 05. 2013 г. по НАХД № 4760 / 2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 1 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.